Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

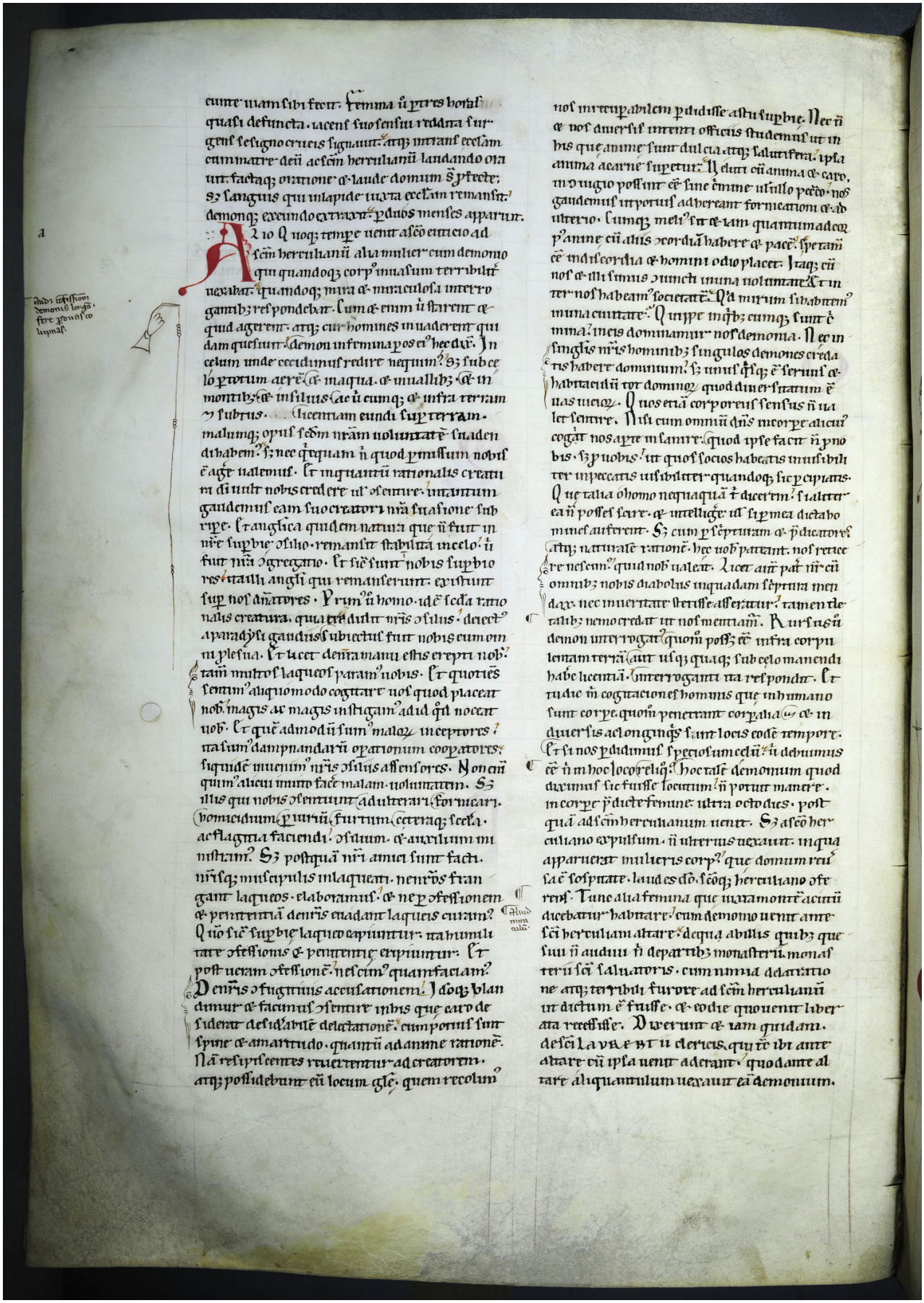

cunte uiam sibi fecit. Femina ũ pres horis
quasi defuncta. iacens suo sensui reddita sur-
gens signo crucis signauit. atq; intrans ecclam
cum matre deũ ac sc̃m herculianũ laudando ora
uit. factaq; oratione ac laude domum s̃ pfecte;
s; sanguis qui in lapide iuxta ecclam remansit.
demonq; exeundo extraxit. p duos menses apparuit.

a

Ad 10 Q uoq; tempe uenit ad sc̃o eutricio ad
sc̃m herculianũ alia mulier cum demono
qui quandoq; corp̃ suum asum terribili
uexabat. quandoq; mira ac miraculosa interro
gantib; respondebat. Cum ac enim ũ starent ac
quid agerent. atq; cur homines inuaderent qui
dam quesiuit. demon infirmia pos et hec dixit. In
celum unde ceciduimus redire nequim? s; sub ce
lo p̃ rum aere ac in aqua. ac in uallib; ac in
montib; ac in insulis ac ũ cumq; ac infra terram
q subtus. Licentiam eundi sup terram.
malumq; opus sc̃m nram uoluntate suaden
dis habem? s; nec q̃quam in quod p̃missum nobis
e agere ualemus. Et in quantũ rationalis creatu
ra di uult nobis creare ut sentire. in tantum
gaudemus eam suo creatori nra suasione sub
ripe. Et anglica quidem natura que ũ fuit in
nre superbie solio. remansit stabilita in celo. ũ
fuit nrũ egregio. Et sic sunt nobis superbio
res. ita illi angli qui remanserunt existunt
sup nos dnatores. P rum ũ homo. id c̃ secta ratio
nalis creatura. qua tre dilit nris solius. decet
a paradiso gaudius subiectus fuit nobis cum om
ni plesia. Et licet de nra manu estis erepti nob.
tam multos laqueos paratos nobis. Et quoties
semp̃ aliquo modo cogitare nos quod placeat
nob. magis ac magis instigam ad id qd nocet
uob. Et que admodũ sum malos inceptores
ita sum dampnandarũ operationum cooperatores.
si quidẽ inuenim nris solius assensores. Non eni
quim alicui inuito facẽ malam. uoluntatem. S;
illis qui nobis sentiunt adulterari fornicari.
homicidium p̃iuriũ furtum ceteraq; scela.
ac flagitia faciendi solium. ac auxilium mi
nistram. S; postquã nri amici sunt facti.
nirsq; muscipulis inlaqueati. nemos fran
gant laqueos. elaboramus. ac ne p̃fessionem
ac penitentiã de nris eradant laqueis curam?
Q uo sic superbie laqueo capiuntur. ita humili
tate pfessionis ac penitentie capiuntur. Et
post ueram pfessionẽ. nescim quam faciam?
De nris sofiuinus accusationem. Jdoq; plan
damur ac facimus sentire in bis que eiro de
sideratis desiderabile delectationẽ. cum potius sint
spine ac amaritudo. quantũ ad animẽ rationẽ.
Ita resipiscentes reuertentur ad creatorem.
atq; possidebunt eũ locum glẽ. quem recolum

Aliud mm alii.

nos interrupabilem p̃didisse astu superbie. Nec ũ
ac nos diuersis interim officiis studemus ut in
bis que animẽ sunt dulcia. atq; salutifera. ipsa
anima a carne superetur. Q ciri eũ anima ac caro.
in odio habent cẽ sine omine ullo peccto. nos
gaudemus in potius adhereant fornicationi ac ad
ulterio. Cumq; meri sint ac iam quantum ad eos
p̃ anime eũ alis concordia habere ac pace. spera
cẽ indiscordia ac homini odio placet. Itaq; eũ
nos ac illi simus iuncti in una uoluntate. Et in
ter nos habeam societate. Q ta mirum si habeam
in una cuitate. Q in pe inib; cumq; sunt c̃
mina. in eis dominamur nos demona. Nec in
singlis nris hominib; singulos demones crea
tis habere dominium. s; unus qisq; e seruit ac
habitacilũ tot domino quod diuersitatum e
uas uicio. Q uos etiã corporeus sensus ũ ma
let sentire. Nisi cum omniũ dris in corpe alicui
cogat nos aperte in lamire. quod ipse facit ũ pno
bis. s; p nobis. ut quos socios habeatis inuisibili
ter in peccatis uisibiliter quandoq; sic p̃cipiatis.
Q ue talia homo nequaquã t dicere tm. si aliter
ea ũ posset scire. ac intelligere. ut sup mea dicta bo
mines auferent. S; cum p̃ septuam ac p̃ducatores.
atq; naturale rationẽ. hec uob patent. nos retice
re nescim. quid nob ualeat. Licet aut pat nri cũ
omnib; nobis diabolus inquadam septuia men
dax. nec in ueritate stetisse asseratur. tamen de
talib; nemo credat ut nos mentiam. Rursus ũ
demon interrogat. quom̃ possim cẽ infra corpu
lentam terrã aut usq; quaq; sub celo manendi
habe licentiã. Interrogantibus respondit. Et
ridic in cogitacionib hominis que in humano
sunt corpe. quom̃ penetrant corpalia ac in
diuersis ac longinquis sunt locis codẽ tempore.
Et si nos p̃didimus speciosum ecliũ. ũ deuimus
cẽ in m hoc loco religi. Hoc tale demonium quod
diximus sic fuisse locutum. ũ potuit manere.
in corpe p̃ducte femine. ultra octo dies. post
quã ad sc̃m herculianum uenit. S; a sc̃o her
culiano expulsum. ũ ultrius uexauit. in qua
apparuerat mulieris corp̃. que domum reu
sa e sospitate. laudes dõ. scõq; herculiano ofe
rens. Tunc alia femina que iuxta monte acutũ
dicebatur habitare. cum demono uenit ante
sc̃i herculiani altare. de qua abiis quib; que
sum ũ audiu ũ departib; monasteriũ monas
teriũ sc̃i saluatoris. cum nimia delatatio
ne. atq; terribili furore ad sc̃m herculianũ
ut dictum e fuisse. ac eodie quo uenit liber
ata recessisse. Dixerunt ac iam quidam.
de sc̃i Lauracensis ut u clericis. qui cẽ ibi ante
altare eũ ipsa uenit aderant. quod ante al
tare aliquantulum uexauit ea demonium.

Addi confession demonis longa, fere p duas columnas.